

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 153
din 18.04.2011**

Dosar nr: 181/2010

Petiția nr: 3721 din data de 11.05.2010

Petent: B D președinte Alianța Antidiscriminare a Tuturor Taticilor (T.A.T.A.)

Obiect: permiterea doar mamelor, nu și taților, de a se interna alături de copilul minor în spital

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. B D președinte Alianța Antidiscriminare a Tuturor Taticilor (T.A.T.A), cu

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Spitalul de Pediatrie Bacău, cu sediul în loc. Bacău, str. Mărășești, nr. 20, județ Bacău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează interzicerea tatălui de a se interna alături de copilul minor în spital. Petentul menționează că a accesat pagina de web a spitalului și a constatat că la rubrica „Condițiile de internare” este solicitată „adeverință salariat pentru mame însoțitoare”, considerând acest fapt o discriminare la adresa tatălui.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa nr. 4294/27.05.2010 Colegiul director a solicitat Spitalului de Pediatrie Bacău, prin reprezentant legal, un punct de vedere cu privire la obiectul petiției. Spitalul de Pediatrie Bacău nu a răspuns solicitării Colegiului director.

3.2. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.07.2010, prin adresa nr. 5189/29.06.2010 fiind citat petentul, iar prin adresa nr. 5188/29.06.2010 fiind citat Spitalul de Pediatrie Bacău, prin reprezentant. Părțile au fost absente la audiere.

3.4. Prin adresa nr. 9480/24.11.2010 Colegiul director a revenit către Spitalului de Pediatrie Bacău, prin reprezentant legal, cu solicitarea transmiterii unui punct de vedere cu privire la obiectul petiției. Spitalul de Pediatrie Bacău nu a răspuns solicitării Colegiului director.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că la data de 10 mai 2010, a accesat pagina web a Spitalului de Pediatrie Bacău, pentru a verifica dacă regulamentele spitalului permit doar mamelor să-și însoțească copiii internați și dacă taților li se interzice astfel să-și vegheze proprii copii internați. Petentul menționează că deși Asociația T.A.T.A. a cerut în mod public spitalelor pentru copii să nu mai discrimineze tații copiilor internați, am descoperit ca spitalul ignora în continuare apelul organizației noastre, încălcând flagrant legislația în vigoare.

4.1.2. Personalul de la camera de gardă comunică ferm că tații nu își pot însoți copiii decât în cazuri excepționale și doar dacă există disponibile niște rezerve libere. Aceștia sunt îndrumați să găsească o femeie (mamă, altă rudă, bonă, vecină etc) pentru a sta cu copilul în spital.

4.1.3. Petentul menționează că a descoperit pe site-ul spitalului datele care au confirmat realitatea șocantă reclamată de tați. Astfel, chiar la CONDIȚIILE DE INTERNARE, este menționată "adeverință salariat pentru mame însoțitoare". Petentul anexează petiției poza rubricii „condițiile de internare” din pagina de internet a Spitalului de Pediatrie Bacău și menționează că dovada plângerii o face cu declarațiile martorilor, înregistrării și înscrisuri. Petentul nu a depus la dosar declarațiile sau alte probe menționate.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că sintagma „mame însoțitoare” prezentată pe site-ul părții reclamate are un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2, alin. (1) și art. 20 alin. (6) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.2.1. În drept, potrivit art. 1 alin. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: e) pct. (iv) dreptul la sanatate, la îngrijire medicala, la securitate sociala si la servicii sociale; (...) f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice". Conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

5.2.2. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.3. Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director reține că obiectul petiției este cel referitor la interzicerea taților de a se interna alături de pacientul minor. Colegiul director reține că pe site-ul Spitalului de Periatric Bacău era făcută precizarea, la „condițiile de internare”, că, pentru a se putea interna, este nevoie de „adeverință de salariat pentru mame însoțitoare”. În speță, Colegiul analizează fapta sesizată din punct de vedere al efectului discriminatoriu rezultat, reținând că acesta s-a produs prin publicarea condițiilor de internare pe site-ul Spitalului.

5.2.4. Potrivit art.10 lit.b ”Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: (...) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică - alegerea medicului de familie, asistenta medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate”.

5.2.5. Din punctul de vedere al principiului nediscriminării ce interesează este că serviciile hoteliere standard în spital sunt disponibile și acoperite pentru „însoțitorii” copiilor bolnavi până la 3 ani, fără a se induce distincții, reglementările în materie neoperând diferențieri între însoțitorul de sex masculin și însoțitorul de sex feminin, între tatăl copilului bolnav sau între mama copilului bolnav. Ca atare, vocația la acest serviciu de cazare se naște în beneficiul ”însoțitorului” copilului bolnav până la 3 ani, indiferent de sex/gen.

5.2.6. Faptul că partea reclamată a postat pe site-ul spitalului la secțiunea „condițiile de internare” condiția de a prezenta „adeverință de salariat pentru mame însoțitoare” este de natură a permite reținerea unei prezumții simple pe criteriul de gen/sex. Ca atare, în conformitate cu statuările Curții Europene de Justiție și a prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, sarcina probei se transferă către partea reclamată, care are la îndemână posibilitatea de a răsturna aceste prezumții, indicând prin orice mijloc de probă ca tratamentul imputat este justificat de factori obiectivi și străini de orice diferențiere pe baza unui criteriu interzis (în cauză gen/sex).

5.2.6. În materia nediscriminării, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, ”Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”. Comitetul ONU pentru Drepturi Sociale și Culturale arată că interpretarea dreptului la sanantate, astfel cum este definit în articolul 12 din Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale ratificat de România, are în vedere un drept ce nu se rezumă doar la îngrijirea medicală corespunzătoare și în timp, cât cuprinde și factorii determinanți ai sănătății între care și condiții ocupaționale și de mediu corespunzătoare. Comitetul ONU pentru Drepturi Sociale și Culturale arată că dreptul la sănătate implica în primul rând disponibilitate. Aceasta presupune că facilitățile de îngrijire medicală, serviciile și programele trebuie să fie disponibile în cantitate suficientă.

5.2.7. Colegiul director este de opinie că, în principiu, o deosebire între părinți, trebuie să fie justificată de considerente și obiective foarte puternice pentru atingerea

unui scop legitim. În lipsa unor astfel de considerente, o atare deosebire poate îmbraca forma unui tratament diferit, și subsecvent, a unei discriminări pe criteriul de sex. Colegiul director reține faptul că sintagma „mame însoțitoare” prezentată pe site-ul părții reclamate prezumă faptul că numai mamele se pot interna cu copilul bolnav, iar prezumția nu a fost răsturnată prin orice mijloace de probă din care să rezulte că și părinții de sex masculin au fost internați în spital. Colegiul director s-a pronunțat asupra unei spețe similare și prin hotărârea nr. 183 din 19.07.2010.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 7 voturi pentru și 1 vot împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele semnalate de petent au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2, alin. (1) și art. 20 alin. (6) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. recomandă părții reclamate să depună diligențe în vederea asigurării prevenirii și preîntâmpinării situațiilor ce pot pune în discuție principiul egalității în asigurarea serviciilor medicale și a serviciilor de cazare a însoțitorilor copiilor bolnavi până la 3 ani;
3. Clasarea dosarului
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

Opinie separată exprimată de Haller István privind sancționarea faptei de discriminare

1. Recomandarea nu reprezintă o sancțiune.
2. Ordonanța nr. 137/2000, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională.
3. Ordonanța nr. 2/2001, actualizată, la art. 7 alin. 3 prevede că dacă o faptă contravențională are o gravitate redusă se aplică avertismentul.
4. Nici o lege nu prevede posibilitatea de a nu aplica nici o sancțiune pentru o faptă contravențională.
5. Discriminarea prezentată de petent vizează un grup de persoane, ceea ce, în conformitate cu art. 26 alin 1 al O.G. nr. 137/2000, trebuie sancționată mai sever.
6. Directivele Uniunii Europene în domeniul egalității de gen, cât și deciziile Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege.
7. Consider că prezența unui părinte sau rudă apropiată în spital lângă copilul bolnav până la vârsta de trei ani este extrem de importantă, indiferent de sexul acestei persoane. Există multe situații în care o persoană de gen feminin nu este disponibilă, iar în aceste cauze dacă nimeni nu însoțește copilul acest lucru afectează grav în primul rând psihicul copilului internat, dar nu este exclus să afecteze chiar și sănătatea a copilului.
8. În concluzie, consider că fapta de discriminare trebuie sancționată cu amendă contravențională sau cu avertisment.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

